

מכחת אבות

עם פירוש הרע"ב ועיקר תוספות יו"ט

וחידושי

חלק לוי

והם פירושים נחמדים, על אדני פז מיסדים,

בדרכ אגדה ומוסר ייחדי מצומדים,

אשר דרש במקהילות בלשון לימודים

הגאון רבי מנחם סג"ל פאללאק זצ"ל

אבדק"ק סערענטש והגליל

בעמ"ס שו"ת חלק לוי, חידושי חלק לוי על הש"ס,

יעיון מנחם על אגדות הש"ס, חסד לאברהם עה"ת

ויצא לאור על ידי נeldo

משה יהודה געתצער

לעיקוואד יצ"ו

שנת תשפ"ד לפ"ק

הקדמת המוציא לאור

יתברך הבורא וישתבח היוצר, שהביאני עד הלוות להוצאה לאור את חידושי זקנַי בעל החלק לוי עמ"ס אבות.

ומה נאה וויה, ללקט למקומ אחד את דברי מוסטו, והשכפת חייו, אשר זה היה מגמת חייו מעת הוכתר כאב"ד אחד הקהילות המכובדות במדינת אונגארן - קהילת סערענטש, למד, לחנן ולהנהי את צאן מרעיתו, ע"י דברי מוסר והתעוררות הנאמרים במתיקות והשכל, ובמשך קרוב לארבעים שנה דרש דרש אצמו"ר בשער בת רבים, ומתוך ספריו היקרים תחילתה בק"ק סערענטש, ובסוף במדינת אמריקה, וע"כ מון הראי היה לרוץ את חידושיו ודרשותיו עמ"ס אבות אשר היא המסכתא המלמדנו אורחות יושר ודרכי נועם.

וע"כ גם ראיינו לנכון להדפיס שוב בראש הספר, את הקדמת המחבר לספרו ש"ת חלק לוי, אשר בו הוא כותב את השקפת חייו ויסודות בדת היהודית.

כמו כן מוצאים שזורים בכל ספריו פנינים יקרים המורים לנו דרך החיים, כמו לדוגמא בספר זה בפרק חמישי משנה כ"ב, מביא המחבר את דברי החת"ס עה"פ והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו (דברים יז, יט) - שיקרא בתורה "כל ימי חייו" קורות ומאורעות של ימי חייו ימצאו כולם מ羅מזים בתורה.

וכן לדוגמא, מביא המחבר (דרשות חלק לוי פרשת תצוה) את דברי החת"ס (פרשת חי שרה) על דברי חז"ל איזהו החכם הרואה את הנולד, ד"נולד" הוא לשון עבר, ורוצה לומר שלומד מתוך מאורעות העבר, אין לנוהג בעתיד.

והנה כאן המקום להזכיר מצבת זכרון לסייע ר' שלמה נעטצער ז"ל, תלמיד הגה"ק מגלאנטא זי"ע אשר הנחיל לי את דרך אבותינו, תלמידי תלמידי החת"ס זי"ע, ולמעלה בקדש זקנו הגאון רבינו משה הערצפעלד זצ"ל תלמיד החת"ס, אשר נימול על ידו, רבomo"ץ בק"ק סערעטהאלי בעמאנ"ס "תורת משה מגן אבות". הוא הגבר אשר יראת ורוממות החת"ס היה נסוק על פניו, וכן הנחיל לנו את גודל העניין לכתבת מסורת אבותינו ולשמור את מנהיגינו. נפטר ביום כ"ג חשוון שנת תשנ"א לפ"ק.

ובענין שמירות המנהיגים, אמרתי לפרש מי דאיתא בפסוק "ויצא משה את כל המתוות מלפני ה' אל כל בני ישראל, ויקחו איש מטהו" (במדבר י"ז, כ"ד) וכבר הקשו דעתוי בא סוף הפסוק להשמעינו "ויקחו איש מטהו"? ונראה לומר דעתה דהוכח לעיני כל את מנהיגות אהרן הכהן, אשר היא יסוד בשמירות תורה ונוצות, גם הבינו ראשי השבטים, ששמירת מנהגי כל שבט ושבט הוא גם הכרחי, ולזה בא לרמזו הפסוק "ויקחו איש מטהו" אשר מורה שככל נשיא שבטלקח את מטהו, ואת דרכו ומנהגי שבטו, נהרא נהרא ופשטיה, להמשיך לשמרו עליהם ועל מסורתם.

וזאת למודיעי אשר החידושים כאן נלקטו מתוך ספרי אצמו"ר כדלהלן: א. הсад לאברהם אשר נדפס בראש שו"ת חלק לוי. ב. עיון מנחם על אגדות הש"ס. ג. דרישות חלק לוי.

וכאן המקום להודות לש"ב הרה"ח רבי יואל גאלדבערגער שליט"א אשר גם הפעם איז אומץ באמנות נפלאה והכין לדפוס ספר יקר זה, יה"ר מלפני אבינו שבשנים שיהא משכוורתו כפולה מן השמים.

ואודה מקרוב לב להורי וחמי אשר מעודם עומדים לימיני ולימין משפחתי ומטיבים אתנו ומראים לנו את הדרך אשר נלק, יבורכו מן השמים לארכיות ימים מתוך נתת, ובריאות עבג"צ.

"שמח משה במתנת חלקו, אשר זכיתי לרעייתי היקרה מרת לאה שתחי' אשת חיל, אשר לא חוסכת כל מאמין לגדל את בנינו ובנותינו בדרך ישראל סבא, ויה"ר שנזכה ביחד לרמות נחת מכל צאצאיינו מתוך בריאות הנפה"ג, זכות הוצאה הספר יעמוד לנו לטובה ואצמו"ר ימליץ טוב בעדנו עד בית גואל צדק בב"א.

cutting the mo"l

משה יהודה נטעצער

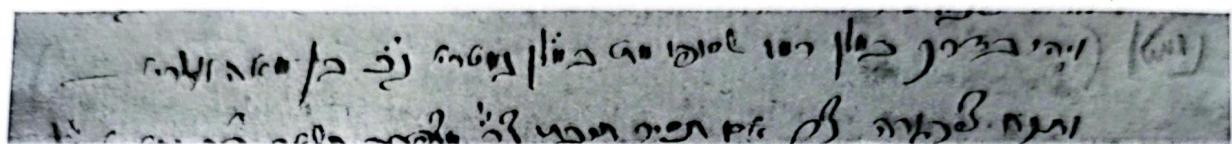
נכד המחבר

בשער הספר

הידוש ממון החתום סופר יצ"ל שעדיין לא נדפס

"שמע משה במתנת חלקו, אענווד לעטרת ראש, ולחטארת פז, חידוש תורה
מומרנא ורבנא בעל החתום סופר זצוקלל"ה זי"ע, אשר טרם שופתם עין הדפוס, אישר
נמצאת באמתחתי מפינקס שנות תקס"ט, ונשמט בהדפסת הספר חתום סופר על
התורה, כעדות המו"ל הג"ר יוסף נפתלי שטערן זצ"ל.

וזלה"ק: **ויהי בדרכם במלון רמזו שסופה מות במלון גימטריה ק"ב, בן מאה ועשרי,**
עללה"ק.

והנה ידוע מה שמובא בהקדמת קריית סופרים על דרישות חתום ספר בשם חמיו,
כי דברי החתום מהו מעט מחזיק המרובה, שהוא עניין קרני הود של משה רבינו
ע"ה, על פי המדרש שזכה לזה, שעוד שהה כותב התורה נשטייר בקולמוס קמעא
זה העברין על ראשו וממנו נעשו לו קרני הוד, והעןין מה שחכמי כל דור מוצאים לאור
תעלומה בתורת משה הכתובה בלשון קטרה..

ועל כן עננה את חלקו, לבירך מקחו של צדיק בשני אופנים: אופן א' - על פי מה
דכתיב (מלכים א', ב, ב) "אנכי הולך בדרך כל הארץ וגוי" ופירושו מיתה, ולכן ראה
החת"ס לרמזו במיללים "ויהי בדרכם במלון את מיתת משה רבינו".

ובאופן הב' - יש לפרש דהנה איתא בריש"י שם (שמות ד, כד) "תנייא, אמר רבי יוסף,
ח"ז לא נתרשל, אלא אמר, אمول ואצא בדרך, סכנה היא לתינוק עד שלשה ימים,
אמול ואשהה שלשה ימים, הקב"ה צוני לך שוב מצרים, ומן מה נענש מיתה, לפי
שנתעסק במלון תחילה.

והנה על הפסוק (דברים לא, ב) "וזיאמר אליהם, בן מאה ועשרים שנה אני היום וגוי"
איתא במסכת סוטה (יג, ב) "שאין תלמוד לומר היום, היום מלאו ימי ושנותי, ללמדך
שהקב"ה משלים שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחודש לחודש וכו'", ועל כן יש
לפרש דלכן רמזו מרנא החתום במלילה מל"ז אתימי חי' משה, דבזה רואים שהושלמו
ימי כי צדיק היה, וח"ז לא נתרשל במילה, אלא שנתעסק במלון תחילה! והדברים
נפלאים. והשם יזכנו לשМОוח בתורת מש"ה וללכנת דרך שהנחילנו.